

ЕЛЕНКА И СІЙКА.

Е. Сієє, сестро, ей н тѣзз година
 Безз вѣнчаню за насъ са прѣмина;
 Заговѣзни, чашница доди,
 Насъ чест'-та ни съ мѣжъ на не сподоби.
 Пустн макаръ, тѣзз мершки моди,
 Съз тѣхъ беки свѣта са пороби!
 Най подиръ азъ беки ни знамъ,
 Тѣй кждѣ ще мѣ изаѣзе крамъ.
 Хеле ній, кждѣ ще са дѣнимъ?
 То са види, ній ще да са Оженимъ
 Кога кѣко по грѣдъ зима кѣне:
 Неженени тѣй щемъ н да пѣнемъ.
 Беки сѣкашь че дѣшнѣтѣ иргени
 Има нѣкоѣ на умъ да са Ожени?
 Бек' не мислатъ нли не проумѣватъ
 Съ тѣй жененіе шо имъ са напѣва?
 Не видатъ ли? Бек' са толкозъ сѣтпи,
 Какво добро има да ги сѣтти!
 То, мар' сестро, съ тѣзи модн нови,
 Съ тѣзи лѣса, дрѣхн, малаковн
 Сѣкашь че смн лѣди залѣдѣли!